

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Тутракан, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Спас М. Стефанов

при участието на секретаря Людмила Цв. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М. Стефанов Административно
наказателно дело № 20233430200088 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 23-0362-000185 от 22.03.2023 г. на началника на РУ – Тутракан, на В. В. Ж., с ЕГН: ***** от ***, за извършено нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 500 лв.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят В. Ж., който го обжалва в срок чрез надлежно упълномощен представител – адв. Р. Н. от ***. Излагат се доводи за незаконосъобразност на НП поР. нарушено право на защита, по-специално затова, че жалбоподателят не е разбрал за какво нарушение е наказан, тъй като се твърди, че превозваният товар е бил обезопасен. В с. з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява, вместо него се явява процесуалният му представител. Пледира за отмяна на атакуваното НП с аргументи, припокриващи се с изложените в жалбата. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Въззиваемата страна – началника на РУ – Тутракан, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание.

Районна прокуратура – Силистра, Териториално отделение –Тутракан, редовно призована, не се представлява и не взима становище по спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.03.2023 г. актосъставителят А. А. и свидетелят М. М. – полицейски служители в РУ – Тутракан, изпълнявали служебните си задължения, като били в наряд, осъществяващ патрулно-постова дейност. Около 14:00 ч. те били позиционирани до обект, стопанисван от ЗК „Христо Ботев“, намиращ се на ул. „Ана Вентура“ в гр. Тутракан. В същото време от там преминал товарен автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер 208 Д“ с рег. № ***, който бил натоварен с бали люцерна. Полицейските служители решили да извършат проверка на МПС, тъй като товарът му им се сторил неукрепен. Като водач на автомобила бил установен жалбоподателят В. Ж., а в МПС били още и свидетелите М.Д. и И.Г., които подпомагали първия в транспортирането на балите люцерна. Актосъставителят констатирал, че товарът, състоящ се от 48 бали с размери 60/120 см. и височина 40 см. всяка, не е укрепен по никакъв начин, като някои от тях стърчали над и встрани от каросерията на автомобила. След като жалбоподателят бил уведомен, че ще му бъде съставен акт, същият извадил от автомобила обезопасителни колани и с помощта на своите спътници започнал да ги пристяга.

Актосъставителят А. съставил АУАН серия АД № 195, бл. № 175191/13.03.2023 г., като повдигнал обвинение на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП. Като свидетел очевидец се подписал колегата му св. М.. Жалбоподателят, след като вписал, че няма възражения, подписал акта и получил препис от него.

На 22.03.2023 г. било издадено атакуваното НП 23-0362-000185, препис от което бил връчен на жалбоподателя на 28.03.2023 г.

Горната фактическа обстановка съдът извежда от събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетелите; з. к. на НП № 23-0362-000185 от 22.03.2023 г.; АУАН № 195/13.03.2023 г. (серия АД, бл. № 175191); Заповед № 812з-1632/02.12.2021 г. на министъра на

вътрешните работи; Служебна бележка рег. № 342000-13989/08.08.2022 г. по описа на ОДМВР – Силистра; Справка/картон на водача В. Ж.; Справка АИС – регистрация на МПС.

Съдът кредитира с висока доказателствена стойност показанията на разпитаните полицейски служители, тъй като същите са обективни, взаимосвързани непротиворечащи си. В същото време, тази група свидетели са и непредубедени от изхода на делото.

Показанията на св. Д. и св. Г. в частта им, която противостои на кредитираните такива (най-вече затова, че балите са били обезопасени предварително със сезал, а едва впоследствие – и с колани) съдът не приема за правдиви, тъй като са налице нескрити приятелски отношения между тях и жалбоподателя и целят покриване на защитната теза на последния. В останалата им част, съдът ги приема за достоверни и ги кредитира.

Анализирайки доказателствата, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 от ЗАНН и от лице, страна в производството, имащо правен интерес. Като такава тя е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административно-наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН серия АД № 195, бл. № 175191/13.03.2023 г. Актосъставителят заема длъжността младши инспектор в РУ – Тутракан. За съда е известно (а и от показанията на полицейските служители е видно), че тази длъжност е свързана с упражняване на патрулно-постова дейност (такава по чл. 14, ал. 2, т. 1 от ЗМВР). От приложената Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на МВР, издадена на основание чл. 165 от ЗДвП и чл. 37, ал. 1, б. „б“ от ЗАНН, се установява, че служител, заемащ посочената длъжност, може да извършва контрол по ЗДвП (т. 1.3.3), но съгласно т. 2.2 от същата заповед, такъв служител може да съставя АУАН едва когато е положил успешно изпит за познаване съдържанието на ЗДвП и КЗ. АНО, при подготвянето и изпращането на преписката, не е приложил като доказателство документ (свидетелство, удостоверение, диплома или др.), удостоверяващ успешното полагане на такъв изпит от актосъставителя, въпреки че е имал тази възможност, ако такъв е наличен. Именно поР. това

съдът приема, че последният се явява ненадлежен орган, а АУАН – съставен от некомпетентен такъв, което е една от основните предпоставки административнонаказателното производство да е законосъобразно образувано. Изложеното представлява особено съществено нарушение на процесуалните правила и предпоставя отмяната на НП като незаконосъобразно.

Освен това, т.е. дори и ако се приеме, че актосъставителят е компетентен орган, съдът констатира наличието и на други съществени нарушения на процесуалните правила, аргументиращи защитната теза на жалбоподателя. Санкционната разпоредба на чл. 177, ал. 4 от ЗДвП предвижда различни наказания в зависимост от това какви са установените неизправности при укрепването на товара – незначителни, значителни и опасни, а оттук – различни фактически състави на нарушението. Дадените в ДР на ЗДвП легални дефиниции (§ 6, т. 71-73) са изключително аморфни и неясни, което се дължи и на факта, че те се отнасят не само до неизправности, свързани с укрепването на товара. Според т. 71 „Незначителни неизправности“ са откритите по време на проверка неизправности, които са без значителни последствия за безопасността на превозното средство или без значително въздействие върху околната среда, както и други незначителни несъответствия“. Налага се извод, че за да е налице такава неизправност е необходим резултат (наличието на последствия, макар и незначителни, за безопасността на превозното средство или въздействие върху околната среда). Според т. 72 „Значителни неизправности“ са откритите по време на проверка неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия. Аналогично, според т. 73 „Опасни неизправности“ са откритите по време на проверка неизправности, които представляват пряк и непосредствен риск за безопасността на движението по пътищата или имат въздействие върху околната среда. От цитираните разпоредби следва, че за по-тежко наказуемите деяния невинаги е изискуем резултат, тъй като са осъществими и при нарушения, поставящи обекта на защита единствено в риск, за разлика от най-леко наказуемото нарушение, за което се изисква макар и минимален, но все пак резултат. ПоР. неяснотите, породени от въведените законови определения (чийто смисъл по принцип е

точно обратен – да се изгладят противоречията в тълкуването), а и поР. наличието на специална уредба, съдът счита, че в настоящия случай е приложима именно тя. Последната се намира в Наредба № 7 от 27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари, издадена на основание чл. 127, ал. 4 от ЗДвП от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (по-долу наричана Наредбата). Към нея впрочем препраща и актосъставителят в съставения от него АУАН, въпреки че цитираният чл. 2 с нищо не пояснява описанието на нарушението. В разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от Наредбата, както в цитираните ДР на ЗДвП, е направено същото разграничение, но далеч по-сполучливо. Незначителна неизправност е налице тогава, когато товарът е бил обезопасен правилно, но е целесъобразно да се дадат препоръки за безопасност от проверяващите органи. Неизправността е значителна, когато товарът не е бил обезопасен достатъчно и е възможно значителното му изместване или преобръщане на части от него. Тя е опасна, когато безопасността на движението е пряко застрашена поР. риск от изсипване, разливане или изпадане на товара или на част от него или поР. опасност, произтичаща пряко от товара и застрашаваща живота или здравето на хората. Изводът за наличие на неизправности и тяхната квалификация се предшества от извършването на оценка от проверяващия орган по реда на чл. 9, ал. 4 от Наредбата. Правилата за извършването □ се намират в Приложение № 1, към което изрично препраща цитираната разпоредба.

От гореизложеното могат да се направят следните изводи. На първо място, не е ясно по какъв начин актосъставителят е оценил неизправността като незначителна, след като очевидно не се е водил от правилата, намиращи се в Приложение № 1 на Наредбата. На второ място, налице е вътрешно противоречие между описаната в АУАН фактическа обстановка и дадената правна квалификация (впоследствие пренесена и в НП). Противоречието се състои в следното. Установено е, че товарът не е укрепен, а съгласно чл. 9, ал. 5, т. 1 от Наредбата, за да е налице незначителна неизправност, то се изисква товарът да е укрепен /обезопасен/ правилно, но недостатъчно. После, щом преценката на актосъставителя е, че така неукрепеният товар „създава предпоставки за ПТП, както и за (най-вероятно е имал предвид „застрашаване“) живота и здравето на другите участници в движението“, то явно неизправността не е незначителна, а тя е или значителна, или опасна. От направените изводи следва, че възражението на процесуалния представител

на жалбоподателя за нарушено право на защита (в аспекта – неразбиране какво точно е обвинението) са абсолютно основателни. Последното е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП като издадено в нарушение на процесуалните правила, водещи до накърняване упражняването на правото на защита на жалбоподателя.

Предвид всичко гореизложено, съдът счита, че следва да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 от ЗАНН, тъй като в административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В жалбата е направено искане за присъждане на сторените разноси по делото, като те не са конкретизирани по вид и размер. Съдът счита, че те се изразяват в размера на заплатеното адвокатско възнаграждение от 300 лв., вписан в договора за правна помощ и съдействие. Предвид това и изхода на делото, на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноси в размер на 300 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0362-000185/22.03.2023 г. на началника на РУ – Тутракан, с което на В. В. Ж., с ЕГН: ***** от *** за извършено нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 177, ал. 4, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 500 лв., като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОДМВР – Силистра, представлявана от директора М. Н., да заплати на В. В. Ж., с ЕГН: ***** от *** сторените разноси по делото, представляващи заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението, пред Административен съд гр. Силистра, по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____